

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. , w III -cim Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Sztandar

Protokolant sekretarz sądowy Paulina Lewandowska

w obecności Prokuratora Małgorzaty Karwackiej - Barylskiej

po rozpoznaniu w dniach 16 listopada 2017 roku, 15 grudnia 2017 roku, 10 stycznia 2018 roku, 24 stycznia 2018 roku, 23 lutego 2018 roku, 12 marca 2018 roku

sprawy:

1. **E. W.**

syna B. i H. z domu Ł.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od co najmniej 6 czerwca 2016 roku do 26 września 2016 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. R. i M. R., sprowadził niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że w specjalnie urządzonym pomieszczeniu, w budynku przy ul. (...), działającym przez całą dobę, przebywając na zmianę w tym pomieszczeniu z K. R. wprowadzał do obrotu substancje szkodliwe dla zdrowia w postaci środków zastępczych : (...) (...) (...), (...) i (...), znajdujących się w załączniku do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 sierpnia 2016 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych, których obrót jest zabroniony przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku, w torebkach foliowych pod nazwą „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)” w kwocie po 20 zł każda torebka,

tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt 2 kk

II. w dniu 26 września 2016 roku w B. woj. (...) stosował przemoc wobec funkcjonariusza Policji nadkom. A. K. (1), poprzez pozbawianie go wolności, w wyniku zablokowania drzwi do pomieszczenia mieszczącego się w B. przy ul. (...). uniemożliwiając mu wyjście z budynku w celu zmuszenia w/w funkcjonariusza do zaniechania prawnych czynności służbowych polegających na przeszukaniu lokalu zgodnie z postanowieniem Prokuratora Rejonowego w B. o przeszukaniu pomieszczeń

tj. o czyn z art. 189 § 1 kk w zb. z art. 224 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. **K. R.**

córki Z. i I. z domu F.

urodzonej (...) w Ł.

oskarżonej o to, że:

III. w okresie od co najmniej 6 czerwca 2016 roku do 26 września 2016 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. i M. R., sprowadziła niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że w specjalnie urządzonym pomieszczeniu, w budynku przy ul. (...), działającym przez całą dobę, przebywając na zmianę w tym pomieszczeniu z M. R. i E. W. wprowadzała do obrotu substancje szkodliwe dla zdrowia w postaci środków zastępczych:(...) (...) (...), (...) i (...), znajdujących się w załączniku do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 sierpnia 2016 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych, których obrót jest zabroniony przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku, w torebkach foliowych pod nazwą „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)” w kwocie po 20 zł każda torebka,

tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt 2 kk

3. **M. R.**

córki Z. i I. z domu F.

urodzonej (...) w Ł.

oskarżonej o to, że :

IV. w okresie od co najmniej 6 czerwca 2016 roku do 26 września 2016 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. i K. R. sprowadziła niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że w specjalnie urządzonym pomieszczeniu, w budynku przy ul. (...), działającym przez całą dobę, przebywając na zmianę w tym pomieszczeniu z K. R. i E. W. wprowadzała do obrotu substancje szkodliwe dla zdrowia w postaci środków zastępczych (...) (...) (...), (...) i (...), znajdujących się w załączniku do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 sierpnia 2016 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych, których obrót jest zabroniony przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku, w torebkach foliowych pod nazwą „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)” w kwocie po 20 zł każda torebka,

tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt 2 kk

orzeka:

1. oskarżonego E. W. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I, a koszty sądowe w tym zakresie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
2. oskarżone K. R. i M. R. uniewinnia od popełnienia zarzucanych im czynów w punktach III i IV, a koszty sądowe w tym zakresie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
3. w miejsce czynu zarzucanego w punkcie II, oskarżonego E. W. uznaje za winnego tego, że w dniu 26 września 2016 roku w B., woj. (...), stosował przemoc wobec funkcjonariusza policji A. K. (1) w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci przeszukania lokalu położonego przy ulicy (...) oraz pozbawił go wolności poprzez zablokowanie drzwi, uniemożliwiając mu wejście do pomieszczenia lokalu oraz wyjście na zewnątrz budynku, czym wyczerpał dyspozycję art. 224 § 2 kk, art. 189 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 189 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku,
4. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonego E. W. na okres próby 3(trzech) lat,
5. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu E. W. karę grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych, każda po 20 (dwadzieścia) złotych,
6. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego E. W. do informowania sądu o przebiegu okresu próby raz na 6 (sześć) miesięcy,

7. na podstawie art. 230 § 1 kpk nakazuje zwrócić firmie (...) spółka z o.o., ul. (...), (...)-(...) S. dowody rzeczowe z pozycji 17, 20, 21, wykazu dowodów rzeczowych nr (...), karta 417-418 akt,

8. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazuje zniszczenie dowodów rzeczowych z pozycji 18, 19, 27 wykazu dowodów rzeczowych (...), karta 417-418 akt,

9. zasądza od oskarżonego E. W. 580 (pięćset osiemdziesiąt) złotych, tytułem opłaty oraz 448 (czterysta czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt III K 62/17

UZASADNIENIE

We wrześniu 2016 roku Wydział Kryminalny Komendy Powiatowej Policji w B. powziął informację, że w budynku przy ulicy (...) w B. są sprzedawane dopalacze. W związku z tym podjęto czynności polegające na obserwacji tego miejsca.

(notatka k.1, zeznania P. G. k.13-14, M. J. k.23-24).

Miejsce to usytuowane było na I piętrze budynku i prowadziły do niego zewnętrzne schody. Aby wejść do środka należało nacisnąć dzwonek. Wejście było monitorowane kamerami, a drzwi otwierała osoba znajdująca się w środku poprzez uruchomienie elektrozamka. Po wejściu drzwi automatycznie zamykały się i wchodziło się w korytarz, w którym znajdowały się następne drzwi. Otwierały się automatycznie i klient wchodził do pomieszczenia, w którym po lewej stronie wisiała gablota z akcesoriami (...). Była tam też kartka zawierająca wykaz dostępnych produktów opatrzonych numerami 1, 2, 3 – 20 zł. Po prawej stronie znajdowały się stalowe drzwi z niewielkim okienkiem stanowiącym lustro weneckie.. Pod okienkiem była szuflada do dokonywania zakupów. Nad tymi drzwiami także była kamera. Klient nie widział sprzedawcy, słyszał jedynie jego głos. Mówił, który produkt chce, wkładał pieniądze do szuflady, z której następnie odbierał wskazany produkt i wychodził na zewnątrz.

(zeznania świadków T. W. k.6-7, M. J. k.23-24, K. K. k.20-21, S. C. k.36, 72, P. C. k. 50-51, T. P. k.58-59, D. K. k. 63-64, B. P. k.79-80, protokół oględzin k.110-112).

W dniu 1 września 2016 roku P. G. i M. J. postanowili dokonać zakupu dopalaczy w powyższym miejscu. Już wcześniej kupowali tu dopalacze. Złożyli się po 10 zł. i M. J. wszedł do środka lokalu. Przez okienko powiedział, że chce (...) za 20 zł. i wsunął pieniądze. Po chwili sprzedawca, którego nie widział wysunął mu zakupiony dopalacz. M. J. wyszedł i dał dopalacz czekającemu na niego koledze. Nie zdążyli go wypalić, ponieważ zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji. Zakupiony produkt znajdował się w woreczku foliowym z zapięciem strunowym i stanowił (...) koloru (...).

Mężczyźni po wyjściu z Komendy Policji ponownie udali się do tego samego miejsca celem nabycia dopalacza. M. J. dokonał zakupu w ten sam, opisany wyżej sposób, po czym, po wyjściu, został znowu zatrzymany przez policję. Odebrano mu woreczek foliowy z zapięciem strunowym z zawartością (...) koloru (...) z napisem „(...)

(zeznania P. G. k.13-14, M. J. k.23-24, 29-30, protokoły zatrzymania rzeczy k.9-12, 26-28).

W dniu 1 września 2016 roku K. K. także dokonał w ten sam sposób zakupu dopalacza o nazwie (...) za 20 zł. Wcześniej już kupował ten środek. Po wyjściu został zatrzymany i odebrano od niego torebkę foliową z zapięciem strunowym z zawartością (...) koloru(...).

(zeznania K. K. k.20-21, protokół zatrzymania rzeczy k. 17-19).

S. C. od znajomych dowiedział się o istnieniu sklepu z dopalaczami przy ulicy (...). W dniu 1 września 2016 roku dokonał zakupu dwóch rodzajów dopalacza, po czym policjanci zabezpieczyli od niego torebkę foliową z zawartością proszku (...) i torebkę foliową z zawartością(...) roślinnego koloru (...).

(zeznania S. C. k.36, protokół zatrzymania rzeczy k.31-33).

W tym samym dniu policjanci zatrzymali także T. W., któremu odebrali torebkę foliową z napisem „(...)”. T. W. również zakupił ten dopalacz przy ulicy (...) w przedstawiony wyżej sposób.

(zeznania T. W. k.6-7, protokół zatrzymania rzeczy k.2-4).

W dniu 14 września 2016 roku P. C. zakupił tam dwie torebki z (...) za 40 zł. Wiedział z internetu, że jest to środek działający pobudzająco. Wcześniej już dwa razy kupował tam dopalacze. Po wyjściu na zewnątrz funkcjonariusze zabezpieczyli od niego dwie torebki foliowe z zawartością białego proszku.

(zeznania P. C. k.50-51, protokół zatrzymania rzeczy k.47-49).

W dniu 17 września 2016 roku T. P. zakupił w tym samym lokalu, w opisany wyżej sposób, dopalacz w postaci imitacji (...) do makiet (...). Widział na opakowaniu napis, że produkt nie jest przeznaczony do spożycia, ale jednocześnie wiedział, że jest to dopalacz i kupił go na własne potrzeby. Wiedział także, że dopalacze są szkodliwe dla zdrowia. Po wyjściu ze sklepu zatrzymano od niego torebkę foliową z substancją koloru (...) z napisem „(...)”.

(zeznania T. P. k.58-59, 727, protokół zatrzymania rzeczy k.55-57).

W dniu 21 września 2016 roku D. K. postanowił kupić dopalacz. Wcześniej kupował już tam dopalacze. Mimo napisu na opakowaniu, że środek nie jest do spożycia wiedział, że jest to dopalacz i kupił go na własne potrzeby. Wiedział, że dopalacze są szkodliwe dla zdrowia. Podobnie, jak wskazani wyżej świadkowie, nie widział osoby sprzedawcy, a jedynie słyszał jego głos. Za dopalacz zapłacił 20 zł. Po wyjściu zatrzymano od niego torebkę foliową z zapięciem strunowym z zawartością (...) roślinnego koloru (...) z napisem „(...)”.

(zeznania D. K. k. 63-64, 727, protokół zatrzymania rzeczy k.66-68).

W dniu 22 września 2016 roku S. C. ponownie poszedł na ulicę (...) i kupił (...) koloru (...) do palenia. Po wyjściu funkcjonariusze Straży Miejskiej odebrali od niego torebkę koloru niebieskiego z napisem „(...)” z zawartością (...).

(zeznania S. C. k.72, protokół zatrzymania rzeczy k.74-76).

W tym samym dniu B. P. udał się do tego miejsca celem zakupu dopalacza. Sąsiad poprosił go o zakup, wytłumaczył mu, gdzie znajduje się to miejsce, w jaki sposób odbywa się sprzedaż i dał mu 20 zł. na zakup dopalacza w postaci (...). B. P. postąpił zgodnie ze wskazówkami sąsiada. Zakupu dopalacza dokonał w przedstawiony wyżej sposób, a po wyjściu został zatrzymany przez Straż Miejską. Odebrano od niego torebkę z napisem (...).

(zeznania B. P. k.79-80, protokół zatrzymania rzeczy k.82-84).

W sierpniu 2016 roku Ł. S. zakupił przy ulicy (...) dopalacz w postaci (...) koloru (...). Zakup odbywał się w sposób opisany wyżej i on także nie widział osoby sprzedawcy. Za 20 zł. kupił produkt opatrzony numerem 1 lub 2, ponieważ wiedział od kogoś, że pod tą nazwą kryje się dopalacz, który chciał kupić. Wcześniej kupował dopalacze, ale w innych miejscach. Po wypaleniu zakupionego dopalacza poczuł się źle, miał zawroty głowy. Z mieszkania zabrało go pogotowie ratunkowe i został przewieziony do szpitala w B., gdzie przebywał na oddziale psychiatrycznym w okresie od 26 sierpnia 2016 roku do 31 sierpnia 2016 roku. Rozpoznano u niego zaburzenia psychotyczne spowodowane użyciem substancji psychoaktywnej. Po opuszczeniu szpitala jego stan zdrowia jest dobry.

(zeznania Ł. S. k.358, historia choroby k.583-600).

D. S. od około 7 lat zażywał środki psychotropowe i dopalacze, w które zaopatrywał się w różnych miejscach. W 2015 roku dwukrotnie przebywał w szpitalu z powodu zaburzeń spowodowanych używaniem substancji psychoaktywnych. W lipcu 2016 roku zakupił dwie sztuki dopalaczy w sklepie przy ulicy (...). Zapłacił 20 zł. za sztukę. Po

zażyciu zakupionych dopalaczy poczuł się źle i został przewieziony do szpitala w B., gdzie przebywał na oddziale psychiatrycznym w okresie od 20 lipca 2016 roku do 27 lipca 2016 roku z rozpoznaniem zaburzeń psychotycznych w przebiegu używania substancji psychoaktywnych. Po wypisaniu ze szpitala jego stan zdrowia był dobry i nie odczuwał żadnych dolegliwości.

(zeznania D. S. k.363, historia choroby k.478-579).

W dniu 26 września 2016 roku funkcjonariusz policji A. K. (1) wraz z funkcjonariuszami Wydziału Kryminalnego KPP w B. wykonywał dalsze czynności służbowe, dotyczące sprzedaży dopalaczy w lokalu przy ulicy (...) w B.. Policjanci zamierzali przeszukać to miejsce na podstawie postanowienia o przeszukaniu wydanego przez Prokuraturę Rejonową w Bełchatowie. W trakcie wykonywania czynności na parkingu, opodal lokalu, zatrzymano K. R. kierującą samochodem V. (...) nr rej (...).

Podczas przeszukania samochodu zabezpieczono 400 torebek foliowych z napisem „(...)” z zawartością (...) (...) i 100 torebek foliowych z napisem „(...)” z zawartością (...) (...).

A. K. (1) postanowił wejść do wskazanego wyżej lokalu. Podszedł do drzwi monitorowanych kamerami. Po naciśnięciu dzwonka został wpuszczony do środka przez E. W.. Drzwi zamknęły się, a on stanął przed kolejnymi drzwiami, które także były zamknięte. Drzwi otworzyły się, wszedł do środka, po czym drzwi za nim zamknęły się. Znalazł się w pomieszczeniu, w którym po prawej stronie znajdowały się drzwi z grubej blachy. Było w nich niewielkie okienko z lustrem weneckim oraz stalową szufladą do dokonywania zakupów. A. K. (1) nie widział sprzedawcy. Męski głos powiedział kilka razy „słucham”. Policjant włożył do szuflady postanowienie o przeszukaniu, które odebrał E. W.. Przez szybę okazał legitymację służbową i przedstawił się. Zażądał otworzenia wszystkich drzwi. E. W. nie odzywał się, wobec czego ostrzegł krzykiem, że funkcjonariusze wejdą siłą. Przyłożył twarz do lustra weneckiego aby zobaczyć co dzieje się za stalowymi drzwiami. Zobaczył, że sprzedawca szybko porusza się po pomieszczeniu. Wyjmował jakieś przedmioty z torby i przekładał poza zasięg jego wzroku. W pewnej chwili zauważył łunę ognia i zorientował się, że mężczyzna coś pali. Domyślił się, że niszczy dowody. Był uwięziony w tym pomieszczeniu, ponieważ drzwi za nim i przed nim były zamknięte. Zaczął dusić go dym wydobywający się z pomieszczenia. Telefonicznie przekazał policjantom z zewnątrz informację, aby weszli przy użyciu siły. Po kilku minutach policjanci po wyważeniu drzwi oraz okna weszli do pomieszczenia i otworzyli je od środka. Okazało się, że E. W. przy użyciu palnika podłączonego do butli, usiłował spalić w kominku substancje w postaci (...), zapakowane w foliowe opakowania. Ogień ugaszono. Część substancji w postaci dopalaczy, których oskarżony nie zdołał spalić, została zabezpieczona.

E. W. i K. R. zostali zatrzymani.

(zeznania A. K. (1) k.146-148, protokół przeszukania samochodu V. (...) k.89-91, protokół oględzin k.110-112, protokoły zatrzymania k.92-93, 100-101).

W wyniku przeszukania pomieszczenia lokalu zabezpieczono również wydruki paragonów fiskalnych dotyczących zapłaty za towar w postaci produktów o nr 1, 2, 3 za okres od 6 czerwca 2016 roku do 25 września 2016 roku.

(protokoły oględzin k. 213-216, 217-219, 401-405).

Zabezpieczone w toku postępowania środki w postaci (...) zawierały:

(...) oraz (...) zawierała substancję (...),

(...)zawierała substancję (...)

(...)zawierała substancję(...), (...) ((...))

(...) roślinny w postaci (...) zawierał substancję (...).

Środki zawierające wyżej wymienione substancje są środkami zastępczymi. Są to nowe substancje psychoaktywne umieszczone w załączniku do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 24 sierpnia 2016 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych.

(opinia z badań chemicznych k.190-197).

Wszystkie wskazane wyżej substancje charakteryzują się właściwościami niebezpiecznymi dla zdrowia i życia człowieka.

(opinia z badań fizyko-chemicznych k.199-205).

Lokal przy ulicy (...) w B. został wynajęty przez T. T. w dniu 13 czerwca 2016 roku firmie (...) Sp. z o.o. Umowę podpisał prezes zarządu R. S., a formalności związane z wynajmem załatwił w jego imieniu K. N.. Firma miała prowadzić w lokalu działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży artykułów (...). Za wynajem zapłacono z góry za okres 6 miesięcy kwotę 5.400 zł. T. T. nigdy nie widział żadnego pracownika i nie wiedział czym firma faktycznie zajmowała się.

(zeznania T. T. k.133-134, umowa najmu k.138-140).

E. W. nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. Wykazuje inne zakłócenia czynności psychicznych pod postacią zaburzeń adaptacyjnych obecnie w remisji. W chwili popełnienia zarzucanych czynów miał w pełni zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

K. R. i M. R. także były w pełni poczytalne w chwili popełnienia zarzucanych czynów.

(opinie sądowo-psychiatryczne k. 331-333, 341-343, 336-338).

E. W. posiada wykształcenie (...), jest programistą maszyn (...), jego miesięczne dochody wynoszą około 7.000 zł., jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie ma majątku. Był karany za czyny z art. 222§1 kk, art. 226§1 kk, art. 224§2 kk.

(oświadczenie E. W. k.724, karta karna k.212).

K. R. ma wykształcenie (...), jest panną, utrzymuje się z oszczędności, nie ma majątku. Nie była karana.

(oświadczenie K. R. k.244, karta karna k.266).

M. R. ma wykształcenie (...), jest panną, utrzymuje się z oszczędności, nie ma majątku. Nie była karana.

(oświadczenie M. R. k.247, karta karna k.265).

E. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Wyjaśnił, że w dniu 26 września 2016 roku podjął pracę w firmie (...) zajmującej się sprzedażą artykułów do (...). Nocował w sklepie od niedzieli. Rano spał, sklep był jeszcze nieczynny. Ktoś zadzwonił do drzwi i zaczął krzyczeć aby otwierać. Oskarżony był przestraszony. Usłyszał, że to policja. Mówił, że zaraz otworzy, tylko się ubierze. Wpuścił tego człowieka do środka. On wsunął jakiś papier do środka przez otwór w drzwiach. Oskarżony nie zdążył przeczytać, ponieważ wtargnęli policjanci, którzy skuli go i zabrali do komendy. Do akt załączył umowę zlecenia z 24 września 2016 roku zawartą pomiędzy nim a (...) spółka z o.o. z siedzibą w S. reprezentowaną przez R. S., na mocy której był sprzedawcą w sklepie przy ulicy (...) w B.. Zlecenie miał wykonywać od 25 września 2016 roku do 28 września 2016 roku.

Na rozprawie oskarżony skorzystał z prawa do odmowy udzielania odpowiedzi na pytania zadawane przez sąd i prokuratora.

(wyjaśnienia E. W. k.153-154, 240-241, 724).

K. R. i M. R. nie przyznały się do stawianych im zarzutów i skorzystały z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Nie uczestniczyły w rozprawie.

(wyjaśnienia K. R. k.244, M. R. k.247).

E. W. został oskarżony o to, że w okresie od co najmniej 6 czerwca 2016 roku do 26 września 2016 roku w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. R. i M. R. sprowadził niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że w specjalnie urządzonym pomieszczeniu, w budynku przy ulicy (...), działającym przez całą dobę, przebywając na zmianę w tym pomieszczeniu z K. R. wprowadzał do obrotu substancje szkodliwe dla zdrowia w postaci środków zastępczych: (...) (...) (...), (...) i (...), znajdujących się w załączniku do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 sierpnia 2016 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych, których obrót jest zabroniony przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 roku, w torebkach foliowych pod nazwą (...), „(...)„(...)„(...)„(...) , w kwocie po 20 zł. każda torebka, tj. o czyn z art. 165§1 pkt 2 kk.

K. R. została oskarżona o to, że w okresie od co najmniej 6 czerwca 2016 roku do 26 września 2016 roku w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. i M. R. sprowadziła niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że w specjalnie urządzonym pomieszczeniu, w budynku przy ulicy (...), działającym przez całą dobę, przebywając na zmianę w tym pomieszczeniu z M. R. i E. W. wprowadzała do obrotu substancje szkodliwe dla zdrowia w postaci środków zastępczych: (...) (...) (...), (...) i (...), znajdujących się w załączniku do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 sierpnia 2016 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych, których obrót jest zabroniony przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 roku, w torebkach foliowych pod nazwą „(...)„(...)„(...)„(...) , w kwocie po 20 zł. każda torebka, tj. o czyn z art. 165§1 pkt 2 kk.

M. R. została oskarżona o to, że w okresie od co najmniej 6 czerwca 2016 roku do 26 września 2016 roku w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z E. W. i M. R. sprowadziła niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że w specjalnie urządzonym pomieszczeniu, w budynku przy ulicy (...), działającym przez całą dobę, przebywając na zmianę w tym pomieszczeniu z K. R. i E. W. wprowadzała do obrotu substancje szkodliwe dla zdrowia w postaci środków zastępczych: (...) (...) (...), (...) i (...), znajdujących się w załączniku do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 24 sierpnia 2016 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych, których obrót jest zabroniony przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 roku, w torebkach foliowych pod nazwą „(...)„(...)„(...)„(...) , w kwocie po 20 zł. każda torebka, tj. o czyn z art. 165§1 pkt 2 kk.

W ocenie Sądu zebrane w sprawie dowody w postaci zeznań świadków P. G., M. J., K. K., S. C., P. C., T. P., D. K., B. P., T. W., Ł. S. i D. S. nie budzą wątpliwości. Wzajemnie ze sobą korespondują i w połączeniu przedstawiają pełny obraz zdarzeń. Za nie budzące wątpliwości Sąd uznał także załączone do akt sprawy protokoły oględzin, protokoły zatrzymania rzeczy, opinie z badań chemicznych i z badań fizyko-chemicznych dotyczące zabezpieczonych w sprawie substancji. Na podstawie tych dowodów Sąd poczynił ustalenia faktyczne dotyczące zarzucanych oskarżonym czynów z art. 165§1 pkt 2 kk.

Jednocześnie, analizując kwestie dotyczące przyjętej kwalifikacji prawnej, doszedł do wniosku, że zarzucane czyny nie wyczerpują znamion art. 165§1 pkt 2 kk.

Dlatego uznał, że należy uniewinnić oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów z art. 165§1 pkt 2 kk, a zgodnie z art. 632 pkt 2 kpk, art. 630 kpk (odnośnie E. W.) koszty procesu w tym zakresie przenieść na rachunek Skarbu Państwa.

Sąd we wnioskowaniu tym kierował się poglądami wyrażanymi w doktrynie jak również poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 31 maja 2017 roku, I KZP 5/17, według którego, nie wyczerpuje znamion art. 165§1 pkt 2 kk wyrabianie czy sprzedaż środków zastępczych jako **tzw. dopalaczy**, tak jak nie wyczerpuje ich wytwarzanie i obrót bez koncesji środkami odurzającymi czy psychotropowymi.

Nie ma zatem jakichkolwiek podstaw do przyjmowania, że obrót jakimikolwiek narkotykami, nawet w ilości stwarzającej zagrożenie dla życia, zdrowia wielu osób, może być czynem zabronionym kwalifikowanym kumulatywnie z przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 165§1 pkt 2 kk lub wyłącznie z przepisu art. 165§1 pkt 2 kk.

Zgodnie z treścią art. 165§1 pkt 2 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto sprowadza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób wyrabiając lub wprowadzając do obrotu szkodliwe dla zdrowia substancje, środki spożywcze lub inne artykuły powszechnego użytku lub też środki farmaceutyczne nie odpowiadające obowiązującym warunkom jakości.

Pojęcie „szkodliwe dla zdrowia” w rozumieniu art. 165§1 pkt 2 kk oznacza wyżej wymienione środki, substancje i artykuły, które nabrały cech szkodliwości wskutek wadliwego wytworzenia, transportowania lub składowania, przez co nie odpowiadają wymogom jakościowym oraz normom bezpieczeństwa. Są to więc przedmioty, które prawidłowo wyprodukowane, przetworzone lub składowane nie powinny stawać się źródłem niedopuszczalnego ryzyka dla życia lub zdrowia ludzi.

Mając na uwadze powyższe – pojęcia „szkodliwe dla zdrowia” nie można utożsamiać z produktami szkodliwymi już ze swej istoty, ponieważ to w myśl art. 165§1 pkt 2 kk prowadziłyby (przy spełnieniu pozostałych wymogów) do uznania, że karalne byłoby wprowadzanie do obrotu niemal wszystkich produktów pochodzenia chemicznego, w tym np. farb, lakierów, benzyny czy też alkoholi.

Właśnie takimi szkodliwymi już ze swej istoty produktami są środki odurzające, substancje psychotropowe, środki zastępcze i nowe substancje psychoaktywne – objęte ustawą z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Ze względu na tę cechę nie stanowią środków spożywczych, ani żadnych innych środków, substancji czy artykułów w rozumieniu art. 165§1 pkt 2 kk.

Każdy nabywca ma prawo wiedzieć co kupuje, przy czym przepis art. 165§1 pkt 2 kk chroni życie i zdrowie wielu osób właśnie w sytuacji gdy stykają się z produktami ogólnie dostępnymi, co do których mają prawo oczekiwać, że użycie ich zgodnie z przeznaczeniem będzie bezpieczne. Jeżeli więc w wyniku wadliwej produkcji środka, substancji lub artykułu, o których mowa w art. 165§1 pkt 2 kk, odstąpienia od deklarowanej normy, jakości, wadliwego przechowywania lub transportowania czy też wprowadzania do obrotu towaru, który faktycznie jest innym produktem, niż wynikałoby to z jego opisu na opakowaniu, nazwy itp., przy jednoczesnym spełnieniu warunku, że produkt ten jest szkodliwy dla zdrowia w stopniu stanowiącym niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia wielu osób – to jego wyprodukowanie lub wprowadzenie do obrotu wyczerpuje dyspozycję art. 165§1 pkt 2 kk.

A zatem jeżeli klient ma świadomość, że nabywa środek odurzający, substancję psychotropową lub tzw. dopalacz i to w miejscu znanym jedynie osobom wtajemniczonym - to odpowiedzialność sprzedawcy winna być rozpatrywana wyłącznie na gruncie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy czym należy zaznaczyć, że odpowiedzialność ta w odniesieniu do środków odurzających i substancji psychotropowych jest inaczej ukształtowana aniżeli w odniesieniu do tzw. dopalaczy.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 27 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii – środek zastępczy (tzw. dopalacz) to produkt zawierający co najmniej jedną nową substancję psychoaktywną lub inną substancję o podobnym działaniu na ośrodkowy układ nerwowy, który może być użyty zamiast środka odurzającego lub substancji psychotropowej lub w takich samych celach jak środek odurzający lub substancja psychotropowa.

Wykaz nowych substancji psychoaktywnych został zawarty w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z 24 sierpnia 2016 roku wydanym na podstawie art. 44b wyżej wymienionej ustawy, a obecnie w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z 7 sierpnia 2017 roku w sprawie wykazu nowych substancji psychoaktywnych.

Karalność wytwarzania lub wprowadzenia do obrotu środka zastępczego lub nowej substancji psychoaktywnej została unormowana w art. 52a ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i ma charakter

odpowiedzialności administracyjnej, a sankcją jest kara pieniężna wymierzana w drodze decyzji przez państwowego inspektora sanitarnego w wysokości od 20.000 zł. do 1.000.000 zł.

W odniesieniu do środków odurzających i substancji psychotropowych została stworzona lista produktów, których wytwarzanie i obrót jest zabroniony, stanowiąca załączniki do ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Z kolei przepisy rozdziału VII (art. 53 – 74) regulują odpowiedzialność karną w przypadku wytwarzania, wprowadzania do obrotu lub innych zachowań związanych z tymi substancjami lub środkami.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że czyny zarzucane oskarżonym nie zawierają znamion z art. 165§1 pkt 2 kk.

Ustalenia faktyczne wskazują, że w sprawie zostały zabezpieczone produkty stanowiące środki zastępcze, które już ze swej istoty są szkodliwe dla zdrowia - podobnie jak środki odurzające i substancje psychotropowe.

Te tzw. dopalacze były sprzedawane wyłącznie w tej postaci, tj. jako dopalacze, a nie jako inne legalne produkty, przy czym nabywcy mieli pełną świadomość, że zakupują dopalacze, które zażywa się w postaci (...), (...)- w zależności od rodzaju produktu. Wiedzieli także, że zażywanie takich środków jest szkodliwe dla zdrowia. Zeznania świadków wskazują, że mimo napisu na opakowaniu, że produkt nie jest przeznaczony do spożycia, wiedzieli że jest to dopalacz i zakupu dokonywali w celu zażycia tego produktu.

Odnośnie tej kwestii, Sąd uznał za nieprzekonywujące zeznania T. W., w których podał, że zatrzymany od niego środek zakupił na ból zęba. Zdaniem Sądu tłumaczenia świadka wynikały z obawy, że mogą grozić mu jakieś negatywne konsekwencje z powodu tego zakupu tym bardziej, że świadek po wyjściu z lokalu został od razu zatrzymany i odebrano mu zakupiony środek. Świadek jest osobą dorosłą, zdrową, więc oczywistym jest, że gdyby naprawdę bolał go ząb, to dokonałby zakupu w aptece a nie w tak „podejrzanym” miejscu, tym bardziej, że zakupów w tym miejscu dokonywały tylko osoby, które od kogoś na mieście dowiedziały się, że można tu nabyć dopalacze, co potwierdzają zeznania wszystkich świadków.

Stan faktyczny wskazuje jak bardzo zakamufLOWANA była sprzedaż tych środków. Lokal nie posiadał na zewnątrz oznaczenia, że stanowi sklep. Klient wchodził przez monitorowane kamerami drzwi, nie widział sprzedawcy, słyszał jedynie jego głos, mówił który konkretnie produkt chce, kładł pieniądze do szuflady, z której następnie odbierał produkt i opuszczał to miejsce.

Okoliczności te wskazują, że dopalacze były sprzedawane wyłącznie osobom wtajemniczonym, które dowiedziały się wcześniej od kogoś, że można tam kupić dopalacze. Nie były ogólnie dostępne i nawet wstęp do lokalu dla osób przypadkowych był znacznie ograniczony ze względu na monitorowane drzwi. Tak wyglądająca sprzedaż dopalaczy do złudzenia przypominała zakamufLOWANĄ sprzedaż narkotyków w postaci środków odurzających i substancji psychotropowych.

Wskazane wyżej okoliczności doprowadziły Sąd do uznania, że w tej sytuacji powinny znaleźć zastosowanie wyłącznie przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 52a), a nie przepis art. 165§1 pkt 2 kk.

Na marginesie należy dodać, że w przypadku analogicznych sytuacji, polegających na sprzedaży środków odurzających lub substancji psychotropowych – zachowania sprawców są kwalifikowane wyłącznie w oparciu o przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 59), a nie w oparciu o art. 165§1 pkt 2 kk.

Należy także zaznaczyć, że w opisanym stanie faktycznym sam napis na opakowaniu nie miał znaczenia dla realizacji znamion z art. 165§1 pkt 2 kk, ponieważ choć jego treść wskazywała, że produkt nie jest przeznaczony do spożycia to nabywcy i tak wiedzieli i byli przekonani, że jest to tzw. dopalacz - służący do zażycia i wyłącznie w tym celu dokonywali jego nabycia.

Odnośnie zarzutu stawianego M. R. należy dodatkowo zaznaczyć, że w aktach sprawy nie ma żadnego dowodu potwierdzającego, że pracowała ona w lokalu przy ulicy (...) i zajmowała się sprzedażą dopalaczy. Okoliczność

ta wynika jedynie z zeznań K. R. złożonych w charakterze świadka, które zgodnie z obowiązującymi przepisami postępowania karnego, po uzyskaniu przez nią statusu osoby podejrzanej, nie mogą stanowić już dowodu w sprawie.

Zeznania D. T., D. Ś., M. W., A. K. (2), P. P., J. S., K. M., J. J., T. G., M. T., J. Ł., K. Ł. nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ osoby te nie dokonywały zakupów dopalaczy w sklepie przy ulicy (...).

Odnośnie czynu zarzucanego E. W. w punkcie II:

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. K. (1), który konsekwentnie i przekonywująco opowiedział o przebiegu zdarzenia związanego z przeszukaniem lokalu przy ulicy (...) w B.. Zeznania znajdują potwierdzenie w protokole oględzin lokalu. Zdaniem Sądu funkcjonariusz policji nie miał żadnych powodów aby celowo obciążyć swoimi zeznaniami E. W.. Oczywistym jest, że gdyby A. K. (1) został wpuszczony przez W. do pomieszczenia lokalu to czynność przeszukania przebiegła by spokojnie i policjanci nie musieliby użyć siły, wyważać okna aby dostać się do środka. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał wyjaśnienia E. W. odnośnie tego zdarzenia za niewiarygodne i stanowiące jedynie przyjętą linię obrony.

Sąd uznał, że E. W. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 224§2 kk, art. 189§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, ponieważ w dniu 26 września w B., woj. (...), stosował przemoc wobec funkcjonariusza policji A. K. (1) w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci przeszukania lokalu położonego przy ulicy (...) oraz pozbawił go wolności poprzez zablokowanie drzwi, uniemożliwiając mu wejście do pomieszczenia lokalu oraz wyjście na zewnątrz budynku.

Czynnością sprawczą w art. 224 § 2 kk jest zmuszanie przy użyciu przemocy lub groźby bezprawnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej, do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej.

Stan faktyczny sprawy wskazuje, że E. W. zastosował tzw. przemoc pośrednią przez rzecz, ponieważ zablokował drzwi prowadzące do pomieszczenia lokalu jak i drzwi prowadzące do wyjścia z budynku, na skutek czego pokrzywdzony został zamknięty w pomieszczeniu, z którego nie miał żadnego wyjścia. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał także dyspozycję art. 189§1 kk, ponieważ postępując w wyżej opisany sposób – pozbawił policjanta wolności. Zmierzał w ten sposób do wywarcia wpływu na zachowanie policjanta celem uniemożliwienia mu przeszukania lokalu, które miało nastąpić na podstawie postanowienia Prokuratora Rejonowego w (...). Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim i miał pełną świadomość realizacji wszystkich ustawowych znamion przypisanego mu czynu. Czyn wyczerpał znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej, dlatego zastosowanie znalazł art. 11§2 kk – regulujący zbieg przepisów ustawy.

Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu jako wysoki. Przy tej ocenie, zgodnie z art. 115 § 2 kk, kierował się rodzajem i charakterem naruszonego dobra, rozmiarem wyrządzonej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu i postacią zamiaru. Po stronie oskarżonego nie wystąpiły żadne czynniki zdolne wyłączyć lub ograniczyć jego winę. Sąd uwzględnił także dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53§1 kk, bacząc aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W myśl art. 53§2kk Sąd uwzględnił również sposób zachowania się oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Wymierzając karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego fakt wynikający z aktualnej karty karnej świadczący o niekaralności oraz fakt, że pozbawienie wolności funkcjonariusza policji było krótkotrwałe, a na niekorzyść fakt, że oskarżony zrealizował jednym zachowaniem dyspozycje dwóch przepisów ustawy karnej.

W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oskarżonego, wagi czynu i stopnia jego społecznej szkodliwości. Sąd zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, albowiem jego dotychczasowy sposób życia i warunki osobiste uzasadniają

postawienie pozytywnej prognozy co do jego postępowania w przyszłości. W oparciu o art. 72§1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby raz na 6 miesięcy.

W oparciu o art. 71§1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny, a przy ustaleniu jej wysokości uwzględnił jego możliwości zarobkowe i stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu.

Zgodnie z art. 44§2 kk i art. 230§1 kpk orzeczono o dowodach rzeczowych zabezpieczonych w sprawie.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) oraz zwrot wydatków zgodnie z art. 6627 kpk.